Р Е Ш Е Н И Е
№ 3380

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 22.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **7025** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 19329 от 12.07.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № ЖП – 638 от 03.07.2013 г. по описа на Столично управление "Социално осигуряване", подадена от М. И. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ап. 12 срещу разпореждане № [ЕГН], протокол № 6 от 21.02.2013 г., издадено от ръководител „ПО", потвърдено с Решение № РО – 449 от 21.06.2013 г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С. град.

С жалбата се иска да бъде преразгледано оспореното и потвърдено от ответника разпореждане, въз основа на което е определен размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя. В хода на съдебното производство, същият редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответната страна - директорът на ТП на НОИ – С. град, редовно призован не се представлява и не взима становище по същество на спора.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

От данните по делото се установява, че на 28.01.2013 г. жалбоподателят е подал Заявление с вх. № МП - 12022, с което е поискал да му бъде отпусната лична пенсия. Към това заявление са приложени следните документи: - 6 броя удостоверения от МНО за положен стаж в периода 29.08.1976г. - 15.09.1987г. на длъжност „офицер",

удостоверение УП-3 № Х-277у от 19.12.2011г., образец В № 605 от 24.01.2013г., обр. УП-2 № Х- 33у от 10.01.2012г., обр. УП-2 №606 от 24.01.2013г., както и заповед за прекратяване на служебно правоотношение. В хода на производството по чл. 1, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж лицето е приложило и обр. УП-2 № 1165 от 13.02.2013 г.

По така описаните писмени документи на жалбоподателя е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст с Разпореждане № [ЕГН] от 21.02.2013 г. В него е посочено, че осигурителния стаж на жалбоподателя от I категория труд и по чл. 104, ал.4 от КСО е 28 години, 04 месеца и 22 дни; осигурителният стаж от III категория труд е 2 години, 00 месеца и 00 дни; осигурителен стаж по чл. 104, ал.5, 7 от КСО - 00 години., 03 месеца и 23 дни; осигурителен стаж по чл. 104, ал.6, 8 от КСО – 7 години, 06 месеца и 05 дни. На основание чл. 104 от КСО, общият осигурителен стаж превърнат към III категория труд е 65 години, 03 месеца и 16 дни и е определен размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 69 от КСО от 833,42 лева, който е ограничен на основание §6 от ПЗР на КСО на 700,00 лева.

Липсват данни по делото кога е връчено разпореждането на жалбоподателя, но последният е депозирал жалба срещу него (наречена молба) с вх. № ЖП – 398 от 24.04.2013 г.

Началникът на отдел „Правен” при СУ”СО” е изпратил писмо изх. № ОП – 363 от 23.05.2013 г. до жалбоподателя, с което го е уведомил, че следва да представи удостоверение обр. УП – 3 № Х – 227у от 19.12.2011 г., удостоверяващо положения осигурителен стаж в операции или мисии извън територията на страната. В посочения 7 – дневен срок е депозирано исканото удостоверение.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № РО - 449 от 21.06.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на жалбоподателя на 25.06.2013 г. с препоръчано писмо (известие за доставяне № 2100014867200 на пощенския оператор “М и БМ Е.”), а жалбата е подадена чрез административния орган на 03.07.2013 г. от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № РО - 449 от 21.06.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН], протокол № 6 от 21.02.2013 г. на Ръководителя на „ПО”.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган (чл. 117, ал. 3 във вр. с чл. 117, ал. 2 и с чл. 117, ал.1, т. 2, б. “е” КСО), в предписаната от закона форма и в съответствие с неговите цели. При издаването му не са допуснати нарушения на

материалния закон и административно производствените правила, които да водят до неговата отмяна.
Съгласно чл. 104 от КСО М. съвет определя кой труд към коя категория се причислява съобразно характера и особените условия на труд. При пенсиониране за осигурителен стаж и възраст осигурителният стаж се превръща, като три години осигурителен стаж от първа категория или четири години от втора категория се зачитат за пет години стаж от трета категория. Осигурителният стаж на лицата по чл. 69 се превръща, като три години действително изслужено време се зачитат за пет години осигурителен стаж от трета категория. За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, както и при участие в бойни действия или във военно време, една година действително изслужено време се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория (ал.7). За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с ниска степен на риск една година действително изслужено време се зачита за две години осигурителен стаж от трета категория (ал. 8).
Съгласно §.1 от Допълнителните разпоредби към Наредбата за определяне на критериите за степента на риска при участие в операции и мисии извън територията на страната, на участниците в операция или мисия извън територията на страната се издава удостоверение за осигурителен стаж - образец УП-3, в което изрично се вписват степента на риска и продължителността на непосредственото участие в операцията или мисията въз основа на заповедта по чл. 4, ал. 2.
Предвид описаните материални норми, правилно длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело осигурителния стаж със следната продължителност:
Периодът 13.11.1971 – 13.11.1973 г. с календарна продължителност 2 години е зачетен като стаж, положен при условията на трета категория труд, на основание чл. 44, ал.1 от НПОС. Съгласно новелата на тази разпоредба за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школници след навършване на пълнолетие до размера на наборната служба за съответния род войски, съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени. Към момента на полагане на военната служба, наборната военна служба е била с продължителност 2 години. Поради това за осигурителен стаж са зачетени 2 години от трета категория труд.
Периодът от 29.08.1976 г. – 15.09.1987 г. с календарна продължителност 11 години и 16 дни е зачетен , като положен при условията на първа категория труд, на основание чл. 104, ал.4 от КСО. При стриктното спазване на тази разпоредба длъжностното лице по пенсионно осигуряване е преизчислило 11 години и 16 дни като стаж, положен от лице по чл. 69 от КСО и на основание чл. 104, ал. 4 от КСО е превърнало този стаж към трета категория, чиято продължителност се равнява на 18 години 4 месеца и 27 дни.
По идентичен начин, на основание чл. 104, ал. 4 от КСО, във връзка с чл. 69 от КСО е преизчислен и стажът в периода 13.10.1987г. - 04.03.1993г. с продължителност 5 години 4 месеца и 21 дни, който след преизчисляването се равнява на стаж от трета категория с продължителност 8 години и 11 месеца и 25 дни.
В периода 04.03.1993 г. - 27.06.1993г. с продължителност 3 месеца и 23 дни лицето е изпълнявало мисия в К.. Този период е удостоверен в обр. УП - 3 № Х-277у от 19.12.2011г., издаден на основание § 1 от ДР на Наредбата за определяне на критериите за степента на риска при участие в операции и мисии извън територията

на страната. В него изрично е вписано, че тази мисия е с висока степен на риск. Поради това стажът е зачетен при условията на чл. 104, ал. 7 от КСО, съгласно която разпоредба за лицата по чл. 69 от КСО при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, една година действително изслужено време се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория. След преизчисляването по реда на чл. 104, ал. 7 от КСО стажът с календарна продължителност 3 месеца и 23 дни е зачетен за осигурителен стаж от трета категория с продължителност 11 месеца и 9 дни;

Стажът в периода 27.06.1993г. - 01.07.1996г. с продължителност 3 години и 4 дни е преизчислен при условията на чл. 104, ал. 4 от КСО и е зачетен като стаж от трета категория в размер на 5 години и 7 дни.

Предвид обстоятелството, че в обр. УП - 3 № Х-277у/19.12.2011г. по отношение на периода 01.07.1996г. - 01.01.1998г. е отразено, че лицето е изпълнявало мисия в Б. и Х., определена като такава с ниска степен на риск, пенсионният орган правилно е преизчислил стажът с продължителност 1 година и 6 месеца към 3 години стаж от трета категория при условията на чл. 104, ал. 8 от КСО.

Стажът в периода 01.01.1998г. - 17.10.1998г. с продължителност 9 месеца и 16 дни, през който жалбоподателят е бил зает в качеството си на държавен служител в системата на МВР, е преизчислен по реда на чл. 104, ал. 4 от КСО и е зачетен като осигурителен стаж от трета категория в размер на 1 година 3 месеца и 27 дни.

По отношение на стажа в периода 17.10.1998г. - 17.01.2000г. с продължителност 1 година и 3 месеца, положен по време на мисия в Б. и Х. с ниска степен на риск и удостоверен в обр. УП-3 № Х-277у/19.12.2011г. пенсионният орган е приложил нормата на чл. 104, ал. 8 от КСО и е зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 2 години и 6 месеца.

Стажът като държавен служител в периода 17.01.2000 г. – 05.01.2001 г.с продължителност 11 месеца и 18 дни, е зачетен при условията на чл. 104, ал.4 от КСО като стаж от трета категория в размер на 1 година, 7 месеца и 10 дни.

Съгласно обр. УП – 3 № Х – 277у от 19.12.2011 г. в периода от 05.01.2001 г. – 05.01.2003 г. жалбоподателят е изпълнявал мисия с ниска степен на риск в косово. Поради това правилно в обжалваното разпореждане и потвърждаващото го решение административните органи са преизчислили календарната продължителност от 2 години и са зачели осигурителен стаж от трета категория т4 години при условията на чл. 104, ал. 8 от КСО.

Периодът 05.01.2003г. - 25.01.2005г. в размер на 2 години и 20 дни, в който лицето е било държавен служител в МВР е зачетен при условията на чл. 104, ал. 4 от КСО за стаж от трета категория 3 години 5 месеца и 3 дни.

Времето 25.01.2005г. - 25.01.2007г., в което лицето е изпълнявало мисия с ниска степенна риск в К. с календарна продължителност 2 години е зачетено въз основа на обр. УП-3 № Х-277у/19.12.2011г. при условията на чл. 104, ал. 8 от КСО с продължителност от трета категория 4 години.

Стажът в периода 25.01.2007г. - 25.06.2008г. с продължителност 1 година и 5 месеца е зачетен при условията на чл. 104, ал. 4 от КСО в размер на 2 години 4 месеца и 10 дни като на лице - държавен служител в системата на МВР.

За времето 25.06.2008г. - 30.03.2009г. с продължителност 9 месеца и 5 дни, в което лицето е изпълнявало мисия в К. с нисък степен на риск е зачетен осигурителен стаж от трета категория в размер на 1 година 6 месеца и 10 дни въз основа на обр. УП-3 №

Х-277у/19.12.2011г.
Периодът 30.03.2009г. - 17.12.2012г. в размер на 3 години 8 месеца и 17 дни, в който жалбоподателят е бил зает в качеството му на държавен служител в МВР е преизчислен при условията на чл. 104, ал. 4 от КСО и е зачетен за осигурителен стаж от трета категория в размер на 6 години 2 месеца и 8 дни.
Следователно правилно пенсионният орган е определил осигурителния стаж на жалбоподателя, а от там и размера на дължимата пенсия за изслужено време и старост, ограничен по реда на §6 от ПЗР на КСО.
Имайки предвид горното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а оспореният административен акт оставен в сила като правилен и законосъобразен.
Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. С., ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане № [ЕГН], протокол № 6 от 21.02.2013 г., издадено от ръководител „ПО“, потвърдено с Решение № РО – 449 от 21.06.2013 г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С. град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: